॥ तृतीयोऽध्यायः॥

म्रद्भित्व दिजाग्याणां कन्यादानं विशिष्यते। इतरेषां तु वर्षाानामितर्तर्काम्यया ॥ ३५ ॥ यो यस्यैषां विवाक्।नां मनुना कीर्तितो गुणः। सर्व्वं शृणुत तं विद्राः सर्व्वं कीर्त्तयतो मम ॥ ३६॥ द्श पूर्व्वान् परान् वंश्यानात्मानं चैकविंशकं। ब्राव्मीपुत्रः मुकृतकृन्मोचयेद्नमः पितृन् ॥ ३७॥ दैवोढाजः सुतश्चेव सप्त सप्त परावरान्। ग्राषीं जा सुतस्त्रीं स्त्रीन् षर् षर् कायो जाः सुतः ॥ ३६॥ ब्राव्यादिषु विवाक्षु चतुर्घवानुपूर्व्यशः। ब्रक्तवचिस्वनः पुत्रा जायत्ते शिष्टसम्मताः ॥ ३१ ॥ त्रपसत्त्रगुणोपेता धनवत्तो यशस्विनः। पर्याप्तभोगा धर्म्भिष्ठा जीवन्ति च शतं समाः ॥ ४० ॥ रतरेषु तु शिष्टेषु नृशंसाऽनृतवादिनः। जायते दुर्विवाक्षु ब्रक्षधर्मिद्धषः मुताः ॥ ४१ ॥ अनिन्दितैः स्वीविवाहिर्निन्धा भवति प्रजा। निन्दितीर्निन्दिता नृणां तस्मानिन्धान् विवज्जीयेत् ॥ ४५ ॥ पाणिग्रक्णांसस्कारः सवधासृपदिश्वते। असवर्षास्वयं ज्ञेयो विधिरुदाक्कर्मणि॥ ४३॥